

Institution ganske vist er til stor Nytte for Publikum, maatte det kunne ordnes paa en temmelig let Maade; dertil synes det mig, maatte Postvæsenet have Rettighed, nemlig ved, at der udkom en Slags Befaling, som paabød, at alle de Breve, som ere fastede i de gule Kasser, men skulde have været fastede i de røde, af den paagjældende Bypoststation skulde, saasnart de bleve tagne ud af de gule Kasser, henlægges i de røde, og omvendt at Breve, som vare komne i de røde Postkasser, men skulde have været nedlagte i de gule, af Postvæsenets Betjente blive henlagte i de gule Kasser. Det forekommer mig, at denne Ueilighed ikke kunde være saa overordentlig stor. Dengang jeg først saae disse gule Kasser, og jeg talte med Nogen derom, blev det sagt mig, at Grunden til, at der ialtsald ikke var stet nogen Indsigelse imod deres Ophængelse, formodentlig var den, at Postvæsenet selv ønskede, at der var en saadan Institution, fordi den ganske overordentlig store Udvikling af Distribution af Brevene i den senere Tid lagde saa stærkt Beslag paa Postbudene, at det næsten ikke var muligt for dem at bringe Bybreve omkring. Jeg veed ganske vist, at der er en temmelig stor Forskjel mellem den Tid, da Fodposten bestod, og Nutiden. Dengang besørge de jo Statens Postvæsen ikke disse indenbys Breve, men det var overladt til Publikum eller Fodposten, hvorimod senere Postvæsenet ganske vist besørge dem. Jeg maa derfor med Hensyn til denne § 4 stille mig noget tvivlsom, indtil jeg har haft den Ære at høre den høitærede Minister udtale sig noget nærmere derom.

Bloug: Jeg har ligesom den foregaaende ærede Taler ikke kunnet forstaa Motiverne til § 4 anderledes, end at Meningen var at ophæve den nu bestaaende Bypostinstitution. Det forekommer mig besynderligt, thi saavidt jeg veed, er det den høitærede Minister selv, der i sin Tid har givet Tilladelse til Ophængning af de gule Kasser. Denne Institution har nu udviklet sig saaledes, at den har sex Kontorer omkring i Byen og beskæftiger omtrent hundrede Menneker, og det vilde derfor, naar man pludselig ved et Kæmpestrøg ophævede den, være en stor Ubillighed mod den virkelig driftige Entrepreneur. Men Sagen har ogsaa en anden Side foruden den, der vender mod Entrepreneur, foruden det Indgreb i hans med Ministerens egen Tilladelse etablerede Næringsvei, som det vilde være, isald denne Institution pludselig blev ophævet. Sagen har jo ogsaa en Side, der vender mod Publikum. Det er jo en bekendt Sag, at disse Breve, som besørge af Byposten, koste

en Dre mindre end dem, som Statens Postvæsen besørger. Nu kunde man jo sige, at dette ikke har stort at sige. So, det har ikke saa lidt at sige for de Mange, som benytte Byposten meget. Lader os tænke os en fattig Forfatter eller Korrektor, der selv, ofte, ni maasse ti Gange om Dagen skal sende Manuskript eller Korrektur omkring til forskjellige Trykkerier, for en saadan er det ingen Spøg at bruge 10 eller 12 Dre mere om Dagen til den Brug, end han nu behøver at bruge. Vil man altsaa ophæve Byposten, maa man, forekommer det mig, nedsætte Brevportoen til den nuværende Bypostsats: 3 Dre, og give Entrepreneur en Erstatning. Men forholder det sig, som den første ærede Taler antog, at det ikke var den høitærede Ministers Mening at gjøre nogen Forandring i det Bestaaende, falde jo disse Bemærkninger helt bort. Forvrigt skal jeg ligesom den foregaaende ærede Taler erkjende, at den længe ventede og meget ønskede Nedsættelse af Portoen for Brevkort er overmaade rigtig og hensigtsmæssig. Thi det er jo aabenbart en Urimelighed, at man skal betale Brevkort ligesaa dyrt som Breve, hvilket har foranlediget, at man hidtil har benyttet Brevkort overordentlig lidt. De Herrer, som nogenstunde have befundet sig paa Reise, maa jo vide, hvor stor Behagelighed det er at have Lommen fuld af Brevkort og paa hver Station at kunne kaste et Brevkort i Postkassen til sin Korrespondent eller til sin hjemmeværende Familie, og i Udlandet, navnlig i Tyskland og Sveits, bruges de jo overordentlig meget, hvorimod de her have været meget lidt brugt. Det glæder mig ogsaa, at man skal kunne faae Brevkort med betalt Svar, thi det er jo for Forretningsfolk en stor Behagelighed og meget hensigtsmæssigt. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at det vil være lidt vanskeligt at afgjøre, om Papper over ti Pund ere voluminøse eller ikke, og at det vil være overordentlig vanskeligt at fastsætte et Regulativ, der kan gjælde for alle Sorter Forsendelser. Men jeg skal ikke negte, at det vil være en stor Næmpe for Postvæsenet at faae saadanne Forsendelser, som der er blevet nævnt i Motiverne, f. Ex. en hel Stabel tomme Cigaretkasser eller Sigt. Det er saadanne Forsendelser, hvis Omfang ganske sikkert ikke svarer til deres Værdi, og som ikke burde kunne besørge med Posten. Jeg skal altsaa indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg kun skal tilføie, at jeg med Hensyn til Postanvisninger dog vilde foretrække, hvis man gik over til det svenske System og kun havde to Taxter: femten Dre for halvtredstindstyve